

rende tidspunkt at stille helt konkrete forslag om, hvor Københavns universitets langsigtede udbygning skulle foregå, og hvor et universitetscenter i den sydlige del af Jylland skulle ligge.

På den anden side var materialet så omfattende, at det var rimeligt nu at inddrage folketinget i de afsluttende overvejelser om Københavns universitets og det sydjyske centers placering. Problemerne omkring *Københavns universitet* havde to sider. Dels hvilken *kapacitet* Københavns universitet skulle udbygges til på længere sigt, dels dets *geografiske placering*.

Efter at have redegjort for den sandsynlige vækst i Københavns universitets studentertal (ca. 40.000 i 1980) udtalte ministeren:

„ Der er allerede fra planlægningsrådet peget på, at en aflastning af Københavns universitet først og fremmest vil kunne opnås ved oprettelse af et universitetscenter ved Roskilde. Regeringen er enig i dette synspunkt og foreslår, at man snarest muligt går i gang med opbygningen af et center ved Roskilde, som kan gøre det muligt at stabilisere Københavns universitets studentertal på 20.000-25.000 i fremtiden “

Ministeren imødegik de argumenter, der var fremført for at gennemføre aflastningen af Københavns universitet ved straks at gå i gang med opbygningen af et af de foreslåede centre i Jylland. Forudsætningerne herfor var efter hans opfattelse ikke til stede. Hertil kom, at 70 pct. af Københavns universitets studenter stammede fra Nordøstsjælland.

Formålene med at få fastlagt oprettelsen af yderligere to nye universitetscentre i Jylland var netop at fremme en mere ligelig fordeling af landets ressourcer, men en sådan udvikling ville være en mere langvarig proces, som løsningen af Københavns universitets problemer ikke kunne vente på.

Hvad angik spørgsmålet om Københavns universitets placering havde regeringen ikke fundet det tilrådeligt at gennemføre universitetets samlede udbygning på et blandet industri- og boligområde nord for universitetsbebyggelsen på Nørre Fælled suppleret med de militære områder ved Svanemøllen, der gennem længere tid havde været reserveret til universitetsformål. På den anden side måtte det findes ønskeligt, at der inden for et mindre område som afgrænset ved lovforslagets § 2 erhvervedes yderligere arealer som reservearealer for de læge- og naturvidenskabelige institutter samt farmaceutisk højskole og tandlægehøjskolen på Nørre Fælled og ved rigshospitalet.

Herefter måtte der så tages stilling til, hvor man skulle erhverve det store areal, som kunne sikre universitetets udbygning på langt sigt. Dispositionsplanudvalget for Københavns universitet havde peget på arealer ved Høje Tåstrup. Københavns universitet havde i en betænkning fra november 1968 foreslået, at udbygningen gen-